

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1900.

Treść: (*M* 156 i 157.) 156. Rozporządzenie w przedmiocie należytości, które filie i agencje zakładów ubezpieczenia i zaopatrzenia uiszczać mają bezpośrednio ze względu na umowę z Węgrami zatwierdzoną rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1899. — 157. Obwieszczenie, dotyczące się zwinięcia delegacyi Komory głównej w wielkiej targowni wiedeńskiej (dla przedmiotów targowych).

156.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. września 1900,

w przedmiocie należytości, które filie i agencje zakładów ubezpieczenia i zaopatrzenia uiszczać mają bezpośrednio ze względu na umowę z Węgrami zatwierdzoną rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 268.

Celem wykonania §. 4, lit. *d* umowy z dnia 26. grudnia 1896 między Ministrami obu państw monarchii w przedmiocie należytości stęplowych i bezpośrednich, stępla spożywczego i taks, rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskim Ministrem skarbu co następuje:

§. 1.

Według §. 4, lit. *d* wspomnianej umowy należytości, które zakłady towarzystw zaopatrzenia i zakłady ubezpieczenia płacić mają bezpośrednio na mocy osobnych zarządzeń ustawowych, uiszcza się w ogólności temu obszarowi państwa, w którym znajduje się siedziba zakładu lub towarzystwa, a więc zakłady austriackie mają uiszczać je Austrii a zakłady węgierskie Węgrom.

§. 2.

Gdyby austriackie zakłady albo towarzystwa w §. 1 oznaczone posiadały w krajach korony węg-

gierskiej filie lub agencje, w takim razie niezależnie od postanowień przejściowych §. 3go, należytości od interesów, które te filie lub agencje zawarły lub w których pośredniczyły, trzeba wykazywać i uiszczać skarbowi węgierskiemu stosownie do ustaw w Węgrzech obowiązujących, bez względu na to, czy filia lub agencja jest czy nie jest uprawniona do ostatecznego zawierania interesów samodzielnie.

§. 3.

Co się tyczy tych przypadków §. 2go, w których pierwotny kontrakt ubezpieczenia zawarto przed 1. stycznia 1900, jednakże świadczenia na nim polegające bieżąco poza dzień 31. grudnia 1899, stosują się do nich z powodu różnicy w ustawodawstwach obu państw monarchii odnośnie do należytości w mowie będących, następujące prawidła:

Za przedmioty podlegające w obu państwach należytości, uważa się:

I. Zawarcie kontraktu zaopatrzenia albo kontraktu ubezpieczenia (należytości od umowy);

II. poświadczenia, któremi zakład kwituje zaopatrzonych lub ubezpieczonych z odbioru kwot wniesionych (należytości od kwitów na premie);

III. poświadczenia, któremi zaopatrzeni lub ubezpieczeni kwitują zakład z odbioru świadczeń (należytości od kwitów na wynagrodzenia szkody).

Podczas gdy w Austrii należytości od przedmiotów wymienionych pod I aż do III według poz. taryfy 57 *E* i *F* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, mają być opłacane osobno podług

skali II, w Węgrzech w myśl artykułu VIII. ustawy z roku 1883, zakłady uiszczają bieżąco na rzecz skarbu należność ryczałtową procentową zawierającą w sobie należności pod I i II, tudzież dalszą należność procentową od poświadczenia odbioru pod III.

Co się tyczy „należności od umów“ trzeba rozróżniać, czy zakłady austriackie uiszczają dotychczas należności od interesów swoich węgierskich filii i agencji

a) podług przepisu ustawowego poz. tar. 57 *E* i *F* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, z zastosowaniem §. 16go ustawy o należnościach, a więc z uwzględnieniem czasu trwania umowy albo

b) na zasadzie przyzwolenia administracyjnego podług rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. kwietnia 1866, L. 18840, Dz. rozp. Nr. 19, lub też ryczałtowo.

Odnosnie do przypadków pod a) zgodziło się królewsko węgierskie Ministerstwo skarbu z uwagi, że należność od umowy już w całości uiszczono skarbowi austriackiemu, na dozwolone w §. 11 artykułu VIII ustawy węgierskiej z roku 1883 zmniejszenie należności o połowę bez względu na to, czy kontrakt ubezpieczenia zawarty został jeszcze przed wejściem w wykonanie wspomnianego artykułu ustawy czy później, t. j. przed 1. kwietnia 1883, czy po tym dniu.

Natomiast w przypadkach pod b), począwszy od dnia 1. stycznia 1900, trzeba uiszczać należności skarbowi węgierskiemu w myśl §§. 3 i 4 artykułu VIII : 1883 ustawy węgierskiej.

§. 4.

Gdy węgierskie zakłady albo towarzystwa w §. 1 oznaczone, posiadają filie lub agencje w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, w takim razie niezawisłe od postanowienia przejściowego §. 5go należności od interesów, które te filie lub agencje zawarły lub w których pośredniczyły, wykazywać i uiszczać trzeba skarbowi austriackiemu stosownie do ustaw w Austrii obowiązujących, bez względu na to, czy filia lub agencja jest czy nie jest upoważniona do ostatecznego zawierania interesów samodzielnie.

§. 5.

Co się tyczy interesów przez austriackie filie lub agencje węgierskich zakładów zaopatrzenia albo ubezpieczenia przed 1. stycznia 1900 zawartych, które według §. 4, lit. *d* nowej umowy, tyczącej się należności, podlegają począwszy od wzmiankowanego terminu, opłacie należności austriackiej a nie węgierskiej, rozporządza się:

O ile z powyższego powodu filie i agencje te uzyskają pozwolenie do wymierzania i uiszczania

„należności od umowy“ (§. 3) w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. kwietnia 1866, L. 18840, Dz. rozp. Nr. 19, także należności od umowy, tyczące się interesów, które przed dniem 1. stycznia 1900 zawarto lub w których przed tym dniem pośredniczono, uiszczać trzeba austriackiemu skarbowi państwa na podstawie premii, począwszy od tego terminu, zapłaconych, łącznie z należnościami od kwitów na premie i należnościami od kwitów na wynagrodzenie szkody.

Jednakże, gdyby filie te wołały uiszczać należności od umowy podług przepisów prawnych poz. tar. 57 *E* i *F* i §. 16go ustawy o należnościach, pozwala się, żeby przy obliczaniu podstawy wymiaru podług §. 16go ustawy o należnościach, potrącono czas trwania kontraktu, który aż do dnia 1. stycznia 1900 upłynął. Należności od kwitów na premie i od kwitów na wynagrodzenia szkody od austriackich filii (agencji) zakładów węgierskich przypadają również skarbowi austriackiemu w miarę tego, jak dotyczące sumy płacone są po dniu 31. grudnia 1899.

§. 6.

W tych przypadkach, w których austriackie filie albo agencje zakładów węgierskich zawarły kontrakt ubezpieczenia lub też pośredniczyły w zawarciu takiego kontraktu po dniu 31. grudnia 1899, jednakże sumy z kontraktu wynikające uiszczane będą na przyszłość w Węgrzech, trzeba należności przypadające w miarę tych wpłat uiszczać w Austrii; gdyby zaś węgierskie filie lub agencje zakładów w Austrii siedzibę swą mających interesa zawarły lub też w nich pośredniczyły, należności stąd wynikające uiszczać trzeba węgierskiemu skarbowi państwa nawet w tym przypadku, gdy kwoty stanowiące podstawę należności płacone są w Austrii.

Odnosi się to także i do tych interesów, które zawarł lub w których pośredniczył centralny zarząd zakładów.

§. 7.

Zakłady towarzystw zaopatrzenia i ubezpieczenia mające siedzibę w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, winny w swoich dziennikach należności, które stosownie do §. 12, lit. *a* ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, a względnie stosownie do punktu 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 102, mają przekładać peryodycznie Władzy skarbowej, wykazywać oddzielnie od jakich sum wniesionych w krajach tutejszych tytułem premii lub też wypłaconych ubezpieczonym tytułem świadczeń uiszczają należności skarbowi węgierskiemu w myśl §. 6 niniejszego rozporządzenia.

Temuż samemu zobowiązaniu podlegają tutejszo-krajowe filie i agencje zakładów węgierskich.

§. 8.

Należytości od zaliczek wypłaconych przez zakład zaopatrzenia lub ubezpieczenia po dniu 31. grudnia 1899 na police (zaliczki na police, wypłaty pożyczek poz. tar. 36, l. 1 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, względnie §. 5 artykułu VIII: 1883 ustawy węgierskiej) wykazywać i uiszczać trzeba skarbowi austriackiemu, o ile takowych udzieliły lub w nich pośredniczyły austriackie filie zakładów węgierskich, zaś skarbowi węgierskiemu o ile takowych udzieliły lub też w nich pośredniczyły węgierskie filie zakładów austriackich a to bez różnicy, czy pierwotny kontrakt ubezpieczenia zawarto przed upływem roku 1899 lub później.

Prolongacje zaliczek uważać należy za nowy interes zaliczkowy.

§. 9.

Należytości od odkupu polie (wypłaty za odkup) trzeba wykazywać i uiszczać stosownie do §. 6 artykułu VIII, 1883 ustawy węgierskiej skarbowi węgierskiemu, o ile odkupy te zawarły lub w nich pośredniczyły węgierskie filie lub agencje zakładów austriackich, natomiast stosownie do postanowień austriackich ustaw o należnościach skarbowi austriackiemu przypada należność od tych odkupów, które austriackie filie zakładów węgierskich po

wzmiankowanym terminie zawarły lub w których pośredniczyły.

§. 10.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosować się mają odpowiednio we wzajemnym stosunku obu państw monarchii do krajów Bośni i Hercegowiny.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i stosować się ma do przedmiotów podlegających należytości w niemu omówionych począwszy od dnia 1. stycznia 1900.

Böhm r. w.

157.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września 1900,

tyczące się zwinięcia delegacji Komory głównej w wielkiej targowni wiedeńskiej (dla przedmiotów targowych).

Delegację komory głównej w wielkiej targowni wiedeńskiej (dla przedmiotów targowych) zwiąja się z dniem 1. listopada 1900.

Böhm r. w.

